

Register.

5. 1. Utslag av den 4 januari 1812 från Carl Johan.

Avskrift av Kongl. Majsts
 Utslag den 4 Januari ang.
 inlämnade nådeansökningar
 av de domar som Götha Hof
 Rätt avkunnat.

När vi vid besöket på
 Riksarkivet tog del av
 denna akt var den i ett
 mycket dåligt skick, vi
 tog endast kopier av de
 som ansågs för oss vara
 mest intresanta.

(akten var ihoplappad
 med sytråd)

1812 den 4 Januarii

Utslag

angående de inom Malmöhus Län i
 Skåne förefallne uproriske och
 orolige upträden.

U. M. A. K. O. H. S.

E. D. F.

Carl Johan

Fred. Wåhlin.

Underskr: d. 12 Januarii
 s. d. 4 Exem^{pl} afsände til Kongl
 Majts Befh^{de} i Malmö.
 Den 17 Jan 1 Exem^{pl} aflämnad
 til Just Cance. Exped.

1812 d. 11. Januarii i Högsta domstolen upläst och justerat.

Kongl. Majsts

Utslag uti det af Kongl. Majsts och Rikets Götha HofRätt genom fem särskildta Utslag, den 18 sistl. Oktober afdömda mål angående de oroliga och uproriska, upträden, hwilka wid verkställighet af Kongl. Majsts den 23 April å sistl. år utfärdade Nådiga Författning Rörande Förstärkningsmanskapets utgörande, å särskildte ställen i Malmöhus Län förefallit; derom HofRättensig utlåtut på sätt här nedan förmäles hwarefter målet dels i grund af HofRättens und. hemställan, dels i grund af und. böneskrifter kommit under Kl. Majsts pröfning, hwarförutan Häradshöfdingen, numera HofRätts Assessoren Fred...

Söderblom öfwer wissa delar af Hof Rättens utlåtande anfört underdåniga beswär, öfwer hwilka Hof Rätten blifwit hörd och wederbörande sig i underdånighet förklarar. Med Kongl. Majts högsta domstol beslutit; Gjifwit Stockholms Slott den 4. Januarii 1812.

Kongl. Majst har i Nåder låtit Sig föredragas de wid Wemmenhögs Herrestads, Torna och Luggede Härads Rätter samt Rådstufwu Rätten i Malmö i detta mål hållna Ransakningar jemte öfriga dertill hörande handlingar; Och finner deraf wara updagat ett sådant förhållande, att sedan Kongl. Majsts högstberöre Nådiga Författning angående Förstärkningsmanskapets anskaffande blifwit i Malmöhus Län kungjord och missnöje i anledning deraf i synnerhet hos den yngre delen af Allmogen upkommit, härrörande egenteligen af origtigt fattade begrepp om sättet för verkställighet af Författningens föreskrifter och ändamålet med detta manskaps upställande.

Så hade kallelser till samlingar blifwit utsände och i följd deraf drengarne från Brodda och åtskilliga andra deromkring belägna Gods den 4 sistl. Junii kommit tillhopa och begifwit sig till Ystad, för att i dessa ämnen framföra sina önsknningar till Landshöfdingen som derstädes då hade sammanträde med Soknarnes Deputerade, men då af den tillstädes warande Militairen inträde i Staden dem nekades samlades de nära derintill wid Brostorp, hwarrest efter någon öfwerläggning dem emellan beslut blfwit fattadt, att icke underkasta sig lottning och att den 15 i samma månad ytterligare samlas på så kallade Rynge ängar eller Marsvinsholms Ora, för att af Jordägarne anskaffa förbindelser att de Sjelfwa skulle om förstärknings manskapets upsättande för sine egendomar föranställa, och hwilket beslut sedermera genom utsände mundteliga bud i or-

ten Kungjorder, med förenad Kallelse för så wäl åboer som

(Här saknas minst en sida i akten)

son i Kemparp, Husmannen Jöns Nilsson i Slimminge, drängen Mårten Jönsson i Ilstorp, Husmannen Nils Larsson från Jonstorp, drängen Hans Pahlsson från Allrum, Åboen Jöran Nilsson från Winninge samt Åldermannen Nils Andersson i Tjustorp, hwilka hwilka jemwäl till ringare answar blifwit skildige ansedde att ersätta de Kostnader Kongl. Majst och Kronan i och för de förefallna oroligheterna fått widkännas, så långt deras egendom dertill räcker.

Detta med hwad handlingarne i öfrigt innehålla, och så wäl Advocat Fiscals Embetet som de tilltalade nu ytterligare anført, har Kongl. Majst i Nådigt öfwerwägande tagit; Och hwad först angår drängen Pehr Ottesson finner Kongl. Majst lika med Hof Rätten, att han som Utsatt wite wid Slimminge Kyrka för dem som icke inställte sig wid Ystad eller underkastade sig lottning, fortställt budningen till berörde sammankomst, med de öfrige wid Brostorp öfwerens kommit att i brottsliga och uproriska afsigter å Rynge ängar mötas, vidare budat flera andra till samma ställe, med förkunnande af de wid Brostorp träffade aftal: warit på wägen till Klågerup den 15de Junii och derunder sålunda deltagit i det å Svaneholm föröfwade wåld; att han sedan dörren till Inspectorens rum blifwit upbruten, derutur tagit gewär samt derjemte öfwetalat Brodda drängar att förmå deras husbunde sjelf anskaffa Förstärkningsmanskapet för sitt gods, genom hwilket alt, han icke allena sjelf satt sig upp emot utan ock intalat och styrt andra till upstudsighet emot Kongl. Majsts bud och befallningar, rätteligen gjort sig skildig att mista högra handhalshuggas och steglas; Äfwen som och då Pehr

Ottesson, bland de andra på ett särdeles brottsligt sätt sig förhållit, Kongl. Majst icke finner skäl att honom af Nåd från detta ansvar förskona.

Hwad dernäst angår drängen Helje Pehrsson från Slimminge, Så emedan han icke blifwit öfwertygad, att sjelf hafwa utfärdat någon Budkafwel till Allmogens sammankallande, eller någon någon omständighet förekommit, som wedelägger hans upgift, att han genom andra sjelf erhållit bud att icke fullgöra hwad angående Förstärkningsmanskapet blifwit förordnad, samt de af honom sedermera verkställda budningar till mötet, dels wid Ystad dels ock wid Rynge ängar, warit följden af de wid Slimminge Kyrka och wid Brostörp träffade aftal, utan att Helje Behrsson wid någotdera af dessa ställen warit, så widt Ransakningen föranleder, egentelig Hufwudman; Finner Kongl. Majst att det i 1 momentet af Kongl. Förordningen d. 1. Julii 1743 stadgade ansvar i afseende på Helje Pehrsson icke kan tillämpas; Men som han erkänt och genom andras berättelser, på sätt Hof Rätten äfwen antagit, är öfwertygad, att hafwa rådt Brodda drängar att icke fullgöra Kongl. Majsts i fråga om Förstärkningsmanskapets anskaffande, meddellda Nådiga Förordnande, att wid första Soknstämman i Slimminge Församling, der deputerade till sammanträde med Kongl. Majsts Befallningshafwande skulle utses, hafwa mäst fört ordet för de församlade bestritt wal af Fullmäktige och förklarat att deängarne hwarken lottade eller genom lega anskaffade det erforderliga manskapet, samt han dessutom budat till olagliga sammankomster och sjelf deltagit deri, samt å Svaneholm den 15 Junii till begagnande emottagit ett efter föregånget wold af Pehr Ottesson derstädes borttagit gewär, samt af Brodda drängar erhållit löfte att de skulle å Rynge ängar sig infinna;

och att sålunda icke allenast hafwa sjelf satt sig upp emot utan ock uphitsat och styrkt andra till olydnad mot Kongl. Majsts bud och befallningar; Altså finner Kongl. Majst Helje Pehrsson, likmätigt 6: Cap. 2 §. M.B. hafwa gjort sig till dödsstraff skyldig; dock will Kongl. Majst af gunst och Nåd förskona honom derifrån; Och skall han i stället umgälla sina förbrytelser med fyrtio par Spö; tre slag af paret och derefter å Christianstads Fästning i sin öfriga lifstid till allmänt arbete hållas.

I afseende på Hans Nilsson och Nils Andersson i Harskog warder Hof Rättens Utslag såsom på lag grundadt, gillat; Men Kongl. Majst will i anseende till förekomma synnerliga omständigheter af gust och nåd förskona dem från dödsstraffet och tillåta att de i stället må försona deras förbrytelse med Tjugo dagars fängelse wid watten och bröd å Malmö Slottshäkte och derefter å Christianstads Fästning i Sex år till allment arbete hållas.

Enär den af Skomakaren Pehr Pehrsson i Laholm fortställde budning om möte i Lemmeströ warit en fortsättning af den som genom Nils Anderssons och Hans Nilssons i Harskog åtgärd först blifwit börjad; finner Kongl. Majst 1 momentet af 1743 års Förordning icke wara till Pehr Pehrssons brott lämpeligt, deremot och som Pehr Pehrsson jemte det han fortsatt budningar till de olagliga sammankomsterne, åtföljt den öfriga folkhopen på vägen till Klågerup och således deltagit i en sammanskockning hwars föremål warit att sätta sig upp mot Kongl. Majsts Nådiga bud och befallningar; finner Kongl. Majst honom enl. 6: Cap. 2 §. M.B. hafwa gjort sig skyldig att i lottning om dödsstraff med de öfriga förnämde personer deltaga; Men då dessa redan förut genom Kongl. Majsts nåd blifwit derifrån förskonade och Kongl. Majst på sådan grund äfwen will

låta Pehr Pehrsson en lika Nåd wederfaras, skall han som i brottslig afsigt sammankallat en större folkhop och bewistat densamma lika olagliga wandringar till Prestegårdarne och på Herregårdarne och på detta sätt i uploppet tagit en utmärkt del, i stället, enl. Momentet af Kongl. Förordningen d. 1 Julii 1743 och 6 Cap. 2. §. M.B. umgälla sina förbrytelser med 40 par spö tre slag af paret och derefter å Christianstads fästning i Sex år till allmänt arbete hållas; Och och finner Kongl. Majst icke skäl att härutinnan låta honom Någon ytterligare förskoning wederfaras.

Den budning till mötet å Rynge ängar, för hwilken Anders Elofsson i Ballringetorp blifwit af Hof Rt dömd såsom Hufwudman har, enligt hwad Ransakningen wisar, likaledes warit en följd af beslutet wid Brostorp och efter hwad Anders Elofsson af andra omständigheter icke wederlagda bekännelse, ådagalägger, till angränsande byar icke blifwit utsänd förrän bud derom från Ballringe ankommit, då Anders Elofsson bewistat en sammankomst hos Åboen Nils Nilsson i Ballringetorp, hwarest lottning emellan de närwarande anställdes till utrönande af hwem budningarne sedermera skulle verkställas. Wid sådant förhållande och då det swar Anders Elofsson lämnat på Anders Trullssons förfrågan om ändamålet med det beramade mötet å Rynge ängar, endast innefattar ett uprepande af de yttranden de så kallade Westerkänningarne eller drängarne från Westra ändans gods honom meddelat, finner Kongl. Majst Anders Elofsson icke kunna till dödsstraff dömas; Men som han deltagit i den wid mötet å Brostorp träffade öfwerenskomelse, att å wisst utsattsställe bewäpnad sig infinna fortställt budningen till denna sammankomst, utsatt wite för dem, som derifrån uteblefwo och sluteligen sjelf begifwit sig på vägen till Rynge ängar den 15. Junii, skall han

för hwad honom i målet lagt ligger, likmätigt sednare momentet i Förordningen den 1. Julii 1743 straffas med fyratio par spå, tre slag af paret och derefter å christianstads Fästning i Sex år till allmänt arbete hållas; Uti hwilken bestraffning Kongl. Majst icke eller finner skäl att af nåd tillåta någon lindring.

Wid öfwerwägende af hwad emot Åboen Ola Larsson i Onslunda förekommit, finner Kongl. Majst, att enär han enständigt föregifwit, det han endast i följd af drängarne Anders Hanssons, Ola Hindrikssons och Matts Månssons i Tungby anmodan, att skaffa dem något skrifteligt, angående det möte i Onslunda de ansågo blifwa nodwändigt, gifwit anwisning på Sadelmakaren Berg, hwaraf skulle följa, att bemälte drängar egenteligen varit wällande till den budkafwel, som af Berg författats och genom drängarnas försorg till Tungby framfördes, förbemälte drängar desto mindre kunna, änskönt ojäfwade såsom lagliga wittnen anses, som de af sina berättelser uppenbarligen skulle hämta en grund för deras eget urskuldande; Och då således werkan af dessa wittnesmål undanrödjes, finner Kongl. Majst några sådana omständigheter mot Ola Larssons förnekande ike återstå, att hafwa afwetat och låtit författa ifrågawarande budkafwel, att Han till answr fällas; i följd hwaraf werkan af nyss nämnde wittnesmål i afseende på Åboarne Måns Jönsson och Pehr Månsson i Onslunda, jemte Hof Rättens angående dem meddeldsta, derpå grundade utlåtande förfaller; Men deremot finner Kongl. Majst samma utlåtande i afseende på Sadelmakaren Berg såsom grundade på hans egen bekännelse och omständigheter som densamma bestyrka; wara på Lag grundadt, ehuru Kongl. Majst i anseende till förekomna omständigheter af gunst och Nåd will förskona Berg från dödsstraffet och tillåta att han i stället må försona sin

brottslighet med 28 dygns fängelse wid watten och bröd och derefter å Christianstads fästning i Sex år till allmänt arbete hållas.

Då de i Skåne förefallna oroliga händelser i deras hela sammanhang skärskådas och bedömas finnes äfwen den särskildta budning, för hwilken drängen Ola Jönsson från Bonarp blifwit dömd såsom Hufwudman, hafwa från den till uphof och grund. Och då således 1 mom. af 1743 års Kongl. Förordning icke kan till Ola Jönsson lämpas, pröfwar Kongl. Majst i Nåder rättwist med ändring af Hof Rättens Utslag i denna del döma Ola Jönsson i Bonarp, som hufwudsakligen föranstaltat och bidragit till sammankomsten på Hygelte backe, utsatt wite för dem som uteblewo, och i spetsen för den oroliga folkhoppen infunnit sig å Simmontors, derstädes fört ordet och under hotelser framställt olagliga och brottsliga fordrigar, att enligt sednare Mo mentet af nyssnämnde Kongl. Förordningen straffas med fyra ratio (40) par spö och derefter i Sex år å Warbergs fästning till allmänt arbete hållas, derifrån K. M. ej finner skäl att honom af nåd förskona.

Beträffande åter drängen Ola Jönsson från Lerhult; Så ... huruwäl Ransakningen wisar, att han, jemte Ola Jönsson från Bonarp, i spetsen för den samling, som på Simmontorp sig inställte pockande fordrat af Grefvinnan von Hejn mat och bränwin; Likwäl och som förtäring blifwit i grund af denna anmaning till dem utlämnad och det hwilken således icke här inträffar som 20 Cap. 9 §. M.B. fordrar för rån, att nemligen sådan förtäring blifwit af de sammanskockade med fullt wäld uttagen, finner Kongl. Majst Ola Jönsson i Lerhult icke hafwa gjort sig till dödsstraff skyldig, hwarföre Hof Rättens Utslag äfwen i denna del ändras; Men som han, utom hwad honom i förenämnde afseende rö-

rande dess förhållande på Simmontorps till last ligger, är öfwertygad att hafwa fortställt budningar till otillåtlige sammankomster samt att hafwa deltagit i folkskockningar, lika äfwen-tyrlige för allmänna och enskildta säkerheten, derunder han genom ett särdeles öfwerdådigt förhållande sig utmärkt; skall han derföre jemlikt sednare momentet af Kongl. Förordningen den 1. Julii 1743 samt 6: Cap. 2.§. M.B. straffas med fyratio par spö och derefter å Warbergs fästning i Sex år till allmänt arbete hållas; Och finner Kongl. Majst icke någon anledning att af nåd härutinnan bifalla någon lindring.

I afseende på drängarne Mårten Bengtsson, Hans Olsson och Lars Larsson i Bara hwilka genom de inom Bara Härad utsända budningar hufwudsakligen wållat de derstädes förefallna oroligheter, uti Soknestämman med Bara Församling framför andra satt sig upp mot Kongl, majsts Bud och befallningar och sluteligen med den uproriska hopen warit på vägen till Klågerup, warder Hof Rättens Utslag såsom på Lag grundadt, gilladt och finner Kongl. Majst ej eller skäl att Mårten Bengtsson som i Soknestämman framförde andra genom ett särdeles brottsligt förhållande sig utmärkt, från dödsstraffet förskona, utan warder hans ansökning derom afslagen; Men af förekomma bewekande omständigheter will Kongl. Majst af nåd låta Hans Olsson och Lars Larsson wederfaras den lindring att de må umgälla deras förbrytelser hwardera med fyratio par Spö och derefter Hans Olsson i sin återstående lifstid men Lars Larsson i Tio år å Warbergs Fästning till allmänt arbete hållas.

Likaledes och då Wargeringskarlen Pehr Hurtig icke allenast åtföljt den uproriska folkhopen under dess wandringar på Herregårdarne, utan ock öfwerfallit och slagit Prosten Nibelius i och för dess widtagna Embetsåtgärd till werk-

ställighet af Kongl. Majsts Förordning om Förstärkningsmanskapet, warder Hof Rättens Utslag i afseende på Hurtig af Kongl. Majst gilladt; Och Hurtigs ansökning att af nåd från dödsstraffet förskonas, i betragtande af dess grofwa brott afslagen.

Wid granskning af hwad Ransakningen innehåller angående de på Svaneholm den 13. Junii förefallna händelser finner Kongl. Majst wäl att enär dörrarne till Wisthuset blifwit af den sammanskockade menigheten upbrutna, och matwaror derifrån uttagne, Rån blifwit derstädes föröfwat; Men som drängen Åke Olsson från Häckeberga och Timmermannen Pehr Gagn i Galtesjö icke äro mot sitt förnekande öfwertygade att hafwa wåldet föröfwat, finner Kongl. Majst dem icke kunna till dödsstraff dömas, hwar före Hof Rättens Utslag i denna del ändras; Hwaremot och då Åke Olsson, efter att hafwa åtföljt den oroliga folkhopen de föregående dagarne, sluteligen den 15de om morgonen begifwit sig tillhopa med den på vägen till Klågerup, i ändamål att sätta sig upp mot Kongl. Majsts bud och befallningar Kongl. Majst finner, att han som enligt 6 Cap. 2. §. M.B. warit underställd att med ofwanupräknade personer deltaga i lottning om dödsstraffet; Gjort sig skyldig att, sedan berörde lottning enl. Kongl. Majsts beslut icke äger rum, för det han bewistat sammankomster af uproriskt och fredsförstörande föremål och derjemte på det sätt i det å Svaneholm föröfwade Rån, att han emottagit en del af de å Svaneholm i stället för bränwin utfordrade penninga jemlikt 6 Cap. 2.§. och 61.Cap. 2.§. M.B. afstraffas med fyratio par spö och derefter å Christianstads Fästning i två år till allmänt arbete hållas; äfwensom Gagn för det han deltagit i förenämnde olaglige folksamlingar och på det sätt gjort sig delagtig i rånet å Svaneholm, att han sedermera, fannits

innehafwa derstädes tagna matpersedlar, derföre jemlikt sist åberopade Lagen rum gjort sig skyldig att likaledes afstraffas med fyratio par spö och två års arbete å Chistianstads Fästning; Dock will Kongl. Majst i anseende till förekomma omständigheter af nåd tillåta att det Åke Olsson och Gagn ådomda spöstraff må i motsvarande fängelse wid watten och bröd i 18 dagar förwandlas, hwarefter de komma att undergå det dem ådömda fästningsarbete.

Husmannen Lars Nilsson Fuhl i Damhuset har icke blifwit öfvertygad att hafwa i det å Svaneholm föröfwade rån deltagit hwarföre Kongl. Majst med ändring af Hof Rättens öfwer honom gifna Utslag finner honom icke till dödsstraff skyldig anses; Me som han warit den uproriska folkhopen följagtig på tåget till Klågerup, har han derföre gjort sig skyldig att enligt 2 §. 6 cap. M.B. med de öfrige ofwan upräknade personer lotta om dödsstraffet; Hwarifrån han likwäl i enlighet med hwad Kongl. Majst förut under den 10 sistl. Oktober förordnat för de af Hof Rätten derttill skyldige ansedde personer, förskonas; Och skall i stället Fuhl, som derjämte under sin wandring de föregående dagarna i förening med den öfriga folkhopen på Svaneholm för ett särdeles oroligt förhållande sig utmärkt, jemlikt 6 Cap. 2. §. M.B. afstraffas med fyratio par spö, tre slag af paret; Och finner Kongl. majst icke skäl att till någon ytterligare förskoning för honom lemna bifall.

Wid granskning af det uttryck, hwilket Hof Rätten lagt Sokne Skräddaren Sven Nilsson i södra Börringe till last såsom förgripligt mot Kongl. Majsts Nådiga Författning rörande Förstärknings manskapet, finner Kongl. Majst honom icke wara mot sitt förnekande öfvertygad att dermed hafwa åsyftat klander af högstberörde Författning utan endast att hafwa utmärkt miss-

nöje med Prosten Nibelii åtgärd att upföra honom bland de lottskyldige, ehuru han såsom Sokne Skräddare trodde sig böra wara från utskrifning befriad, hwilken åtgärd han ansett icke wara med Författningens grunder och föreskrifter öfwerensstämmande. Wid sådant förhållande

L812 den 4 Januari

Kungörelse

angående de, inom vissa delar i Skåne
sistlidne Sommar förefallne orolige
uppträden.

U: M: A: N: K: O: H: S.

Efter Dess Förordnande

Carl Johan

Fred. Wåhlin

Underskr. d. 8 Januari

Exped. S.d. till Landshöfdingen
i Malmö.

N:r.2.

WI Carl XIII med Guds Nåde etc.etc.

De oroligheter, som utbrutit i några trakter af Eder provins hafva tvungit Oss att nyttja den väpnade styrkan för att skingra uproriske folksamlingar, som störde Fäderneslandets lugn och hotade med dess uplösning.

Så snart Samhälls förbundets Högsta vårdare nyttjar Sin laglige makt, faller uprorsstiftaren och för honom blir då ej mer än öfrigt än vanäran och förebråelser.

Inbyggare i Malmöhus Län.

I lämnen et förfärligt bevis på denna sanning.

Knapt hade föresatsen at upväcka et inbördes krig hos några ibland Eder blifvit yttrad, för än Styrelsens vidtagne åtgärder til intet gjorde detta dåraktiga företag. Vid detta bedröfliga tilfälle hafva Våra trupper visat sig äran trogne; De hafva upfyllt Wår och hela Nationens väntan.

Fäderneslandet fordrade försvarare, innan I åtlydden dess kallelse, hafva I velat föreskrifva vilkor.

At icke fullgöra lydnadens heliga pilgrter då lagen befaller, det är at skilja sig från sambandet med Nationen och sina Medborgare, det är at bryta de band som äro sammanknutne för at befodra allas säkerhet och frihet.

Edert upror hotade Sveriges sjelfständighet; Wår första pligt var at rädda Fäderneslandet; Alla medel, som ledde til vinnande af detta mål voro rättmätiga; De uproriska trakterna blottstälde sig sålunda at förlora de medborgerliga rättigheter, hvars helgd deras blindas yra hade misskänt. Eder Konung,

lifvad af den Kärlek Han alltid hyst för Eder har likväl öfverlämnat Eder til Edra vanliga Domare. Långsamheten af den lagliga Rättegångs ordningen har lämnat nog makt åt mildheten i Dess hjärta at minska Lagarnes stränghet.

Undersökningarna hafva visat at I varit förvillade genom bedrägliga instiftelser;

Illasinnade hafva sagt Eder at man förstärkt Armeen, af en för Sveriges inträsse Främmande orsak. I hafven varit offer af denna ogrundade föregifvelse; men i ären ej derföre mindre brottsliga. Under det at Eder Konung alltsedan Sitt anträde til Regeringen endast visat Sig sysselsatt med sitt Folks välfärd, huru kunnen I rättfärdiga Eder at så hafva misskänt Hans afsigter? Om I varit kallade under Fäderneslandets fanor, så var det för at försäkra Eder sjelfständighet; Aldrig skall Han tillåta at en droppe Svenskt blod må Spillas, för en främmande Sak.

Edra Domare hafva varit vitnen til Eder ånger, til Eder förtviflan. De hafva sett rinna Edra barns Edra Makars tårar; Delade mellan känslan af deras pligt och begäret at til Samhället återställa förvillade Medborgare, huru tungt har ej deras kall varit!

Tjugo af Eder hafva af Wäl Götha HofRätt blifvit dömda at hallshuggas, femtiofyra at lotta om dödsstraffet och dessutom Tjugosex at afstraffas med spö.

Med afseende på den dyrbaraste af
 Våra Konungsliga rättigheter och på
 de ansökningar som til Oss blifvit
 inlämnade hafva Wi förskonat de fle-
 sta Från dödsstraffet. Men då de
 förolämpade Lagarne kräfva en uprät-
 telse som dessutom den allmena sä-
 kerheten högt påkallar hafva Wi måst
 förordna at dödsstraffet må verkstäl-
 las på Tre af de mäst brottsliga: at
 24 skola med Spö, Tjugusju med Fäst-
 nings fängelse på längre och kortare
 tid. Samt Sjuttiofyra med Fängelse
 vid vattn och bröd afsteaffas.

Då Wi sålunda visat Nåd och skonsam-
 het emot största delen af de brotts-
 liga, åkalla Wi Försynens bistånd,
 som fört Oss på Sveriges Thron, at
 Wi alltid må bibehållas i dessa väl-
 viljande tänkesätt för Wårt Folk;
 Men Wi anropar äfven den Alsmäktige,
 at oafbrutet hos Oss fortsätta den
 alfvarliga föresatts Wi fattat, at
 bibehålla hvar och en i et obrotts-
 ligt upfyllande af sina pligter e-
 mot Konung och Fädernesland.

Wi befalle etc. Stockholms Slott
 den 4 Januari 1812.